

[illegible]

արաւ արամալայի վարչութիւնը կամ նրա կառավարչութիւնը հանդիպ այս ամիսին Բայց թող ընթերցողը չը կարծէ, թէ արամալայի կառավարչները, իսկ այս պա-
րագայի Ռատայը, անգործ նստած էին:
Ոչ, նրանք շատ գործ են արել՝ ի հարկէ
նէ թէ ազգաբնակչութեան համար դիւրու-
թիւններ ստեղծելով, այլ ընկերութեան
եկամուտները աղբիւրները հարստացնելով:
Օրը, Բատայի օրով կրճատվեց ծառայող-
ները շատաւ, և հին ծառայողները արձակ-
եցով՝ փոխարինելով նրանց բոլորովին
անգործ մարդիկ, որոնք անձնօթ լինելով
վարձուներէ կառավարութեան գործի հետ
շարունակ նորանոր զօրադրութիւններ
պատճառ են լինում: Իսկ հէնց այս վայրը
դասուի երկու օր առաջ տեղի ունեցաւ ա-
մենքին յայտնի սակաւի աղէտը, որին
զոհ գնացին մի քանի կենսեր, հէնց այս
վայրից Բատայի կարգադրութեան վերց-
վել են մօտ 6 ծառայողներ, որոնք առաջ
էին լցնում զծի վրա վարձուներէ ապահով
երթեկեւութեան համար, և նրանց փոխարէն
թողնվել են միւսիսին երկու հոգի, որոնք
այդպիսի երկու զօրավայրի համար միան-
գամայն անբաւական են:

Եւ կրճատում է իսկ արդիւնքը այսպիսի
«խնայողութեան», լինում է այն, որ ասա-
նակ մարդիկ են մեծում ու ծանր վի-
ճութիւնում:

Սոս ամենից յետոյ հարց կըր տա-
լիս Բատային, թէ արդեօք հէնց այն
Բեյքիայում, որտեղից նրանք բարեհա-
ձում են, որպէս «կուլտուրայի» հարցը,
մեր երկրը գաղով «բարդաւորեցնել» մեզ
իրանց «կուլտուրական» ձեռնարկութիւն-
ներով և մեզ վայրենիներէն քաղաքա-
կերթիւն, անու ինքը, հէնց իրանց հայե-
նիքի ո՞ր մէկ քաղաքում գոյութիւն ունե-
ցող արամալայի վրա ծառայող մեքենա-
վարներն (ВАННА) առանց տեխնիկա-
կան կրթութեան ունենալու ընդունվում
են ծառայութեան մէջ:

Մեր ունեցած միւս անթիւ փաստերն ևս
անհերքելի են, որոնց գրի առնելը առ-
այժմս վարժամ ենք համարում, հաւա-
սացած լինելով որ գէթ այդպէս են կը
վերացվեն այդ ամեն զեֆէկաները:

Յ. Գառապաբեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆԵՐ

Նոր-Տարու օրը, ինչպէս յայտնի էինք,
Թիֆլիսի թիւի հայոց առաջնորդը իր և
թիւի հոգեւորականութեան կողմից շնորհա-
ւորական այցելութիւն տուց Փոխարքայ
կոմս Կորոնով-Իւաչկովին, նրա օգնական
սեփանոր Վասիլիին և այլ բարձրաստի-
ճան անձանց: Երկրորդ օրը փոխարքայ
թիւն տուին սեփանոր Վասիլիին և գեներ-
ալ-հասնապետին, իսկ Մանգուս օրը ա-
ռաջնորդի մօտ եկան Փոխարքայի ամուս-
նին կոմսուհի Երկաւառու Անդրեւնայ և
հարսը կոմսուհի Վարվառէ Դաւիթիւս:
Հանձնապետը Լոյիսկին, Բուրգովը, Փո-
խարքայի դիւանատան կառավարի Պետեր-
օսին, քաղաքապետը և այլ անձինք:

Մեզ հաղորդում են Ախալցխայից,
որ յաջորդ Սիւն վարդապետը Նոր-Տարու
օրը շնորհաւորական հեռագիր ուղարկած
լինելով Կովկասի Փոխարքայ կոմս Կորոն-
ով-Իւաչկովին, ստացել է հետեւեւ պա-
տասխան-հեռագիրը. «Մարտին շնորհակալ
եմ ցանկութիւններ իմ հարցին»:

«С. Пет. Вѣдомостѣ» թերթը արտա-
տելի է ամբողջութեամբ «Մշակ» լրագրի
առաջնորդող յօդուածը հանդուցեալ Մեծ
Իշխան և Կովկասի նախկին Փոխարքայ
Միխայիլ Նիկոլայիւիին մասին:

Այսօր, կիրակի, յունվարի 10-ին,
Թիֆլիսում երկու հայկական ընկերութիւն-
ներ ունեն ընդհանուր ժողովի նիստեր:
Յերեկով ժամը 11-ից տեղի կունենայ հայ
Դրամատիքական Ընկերութեան, իսկ երե-
կոցան ժամը 7-ին Կ. Ն. Բ. Ընկերութեան
նիստը:

Ինչպէս յայտնի է, ուսաց բարձր
կառավարութիւնը թոյլատրեց Թիւրքա-
հայաստանի հայ ազգաբնակչութեան օգնե-
լու նպատակով կողմնակալ հանգանակիչ
Վասիլիանովին կատարել հանգանակութեան
կայանութիւն մէջ միայն այն պայմանով,
որ հանգանակված գումարները ուղարկէ
Կ. Պոլսի ուսաց դեպքին հասցնելու ըստ
պատկանելոյն: Հանգանակիչ Մասնատնովը
այդ հիման վրա ուղարկում էր գումարնե-
րը Կ. Պոլսի ուսաց դեպքին յանձնելու
հայոց պատրիարքին կամ բաժանելու տա-
նապետներին: Վերջին անգամ ևս ու-
ղարկեց 350 թիւրքական իրաւ: Այժմ
դեպքան, Չարկիով մի գումարն է յանձն
Հանգանակիչ Մասնատնովի ղեկու. 24-ին,
ժանուցանելով այդ գումարի ստացումը և
յանձնումը Դուրեան պատրիարքին, կցում
է թէ որովհետեւ այժմ Թիւրքիայում ար-
ժասական կերպով փոխվել է քաղաքական
դրութիւնը, ուստի այլևս հարկ չը կայ
վախենալ ուղարկելով գումարների վիճակի
մասին և կարելի է գրաւմներ ուղարկել
հասցնել հայոց պատրիարքին:

Վարդ, երկուշաբթի, յունվարի 11-ին,
Արարիկական թատրոնում կայանալու է
Ի. Ալիխանյանի ընկերից, իսկ ներկայաց-
վի առաջին անգամ հայերէն լեզուով Ա. Կ.
Տօլստոյի «Երկուշաբթի» ծառ Ժնոթը,
որերեսը 5 պարտնոմով, ազատ թարգ-
մանութիւն Լ. Կորախանյանի Յուսով երգ,
որ

որ հասարակութիւնը, շնորհալի դերասա-
նին քաջակերելու համար, կաշեկտրի ներ-
կայ լինել վաղվայ ներկայացմանը:

Յիշեցնում ենք մեր ընթերցողներին,
որ բարձրագոյն զարդանքում սովորող
Կովկասի ուսանողներին օգտին երեկոյ
տեղի կունենայ երեքշաբթի, յունվարի
12-ին: Երեկոյից բաղկացած կը լինի եր-
կու սեփեց, որոնցից առաջինը կը լինի
ներկայացում Արքունական թատրոնում,
իսկ երկրորդը կ'ունեցի և պաշտանդէս
կրօնօգնութիւն: Այն այցելուները, որոնք
կը ցանկանան թատրոնից քնալ կրօնօգն
վճարեն լրացուցիչ 1 ռուբլի 60 կոպէկ:
Ուսանողական երեկոյից նախ ձեռով կազ-
մակերպված էր անցնող տարի և ունեցաւ
մեծ անդուշտութիւն, շարժելով հետաքրքրու-
թիւն և շնորհիւով մեծ զուարճութիւն:
Յոյս ունենք, որ հասարակութիւնը կը յա-
ճախի երեկոյից և դրանով միջոց կը առայ
շատ քան ուսանողութեան ստանալ օժանդա-
կութիւն, որին ներկայումս նա շատ կա-
թօտ է:

Երեկ, յունվարի 9-ին, շիա մանկե-
ղականներէ մուհարթեմ ամսի 10-ն էր կամ
առեւաբար, այն է մեծ սգահանդէսը ի պա-
տիւ Հասան և Հուսէյն իմամներէ: Ինչպէս
յայտնի է, այդ օրը շիաները կարողում են
գլուխները և ծնծուն կ'ընկնէին: Որովհետեւ
լուր էր տարածվել, թէ մի իմամը երեւոյ
սարդնիք մտադրել են խափանել արհեստ-
սութեան հանդէսը, համարելով այդ հակա-
ռակ կ'օրին, ուստի ստորկանութիւնը վա-
ղորդը միջոցներ էր ձեռք առել, որ կարգը
չը խանդարվի: Հանդէսն անցաւ առանց
որեւ միջադէպի:

Կովկասի Փոխարքայի գլխավորական
մասի օգնական գեներալ Շառլով Պետեր-
բուրգից վերադարձաւ Թիֆլիս:

Առաջի քաղաքային պալատապետում
անցնալ զեփեկները ամսում գիշերել են
157 հոգի 3082 անգամ: Նրանցից ուսման
եղել են 50 հոգի, հայեր՝ 60 հ., վրացիներ՝
36 հ., լեռնի՝ 5 հ., թուրք՝ 1 հ., լիտով՝ 1 հ.
և լատիւ՝ 1 հ.:

Լոյս տեսաւ իշխ. Մ. Թումանյանի
հիշատակութեամբ մանկական գրադարանի
№ 10-ը «Գիշորը» վերնաբերով, հեղ. Յով.
Թումանյանի: Այդ մանկական գրքերից
զարգացված է պատկերներով և գեղեցիկ
նկարներով, գինն է 50 կ.:

Ստացանք «Փնչիկ» գրքից, բա-
նաստեղծութիւններ «Պարոյկային», առա-
ջին տպագրութիւն, Թիֆլիս, 1910 թ., գինն
է 5 կոպէկ:

Կովկասեան Տնայնագործական Ընկե-
րութեան կ'օգնականի անգամ Յ. Փիլաթեան
կազմել է մի ընդարձակ գեկուցում, որի
մէջ մասնացոյց է անում գրգռագործու-
թեան անտեսական մեծ նշանակութեան
վրա Շուշու գաւառի մանկական ազգա-
քանակութեան համար և այդ նպատակով
առաջարկում է, չը փակելով շուշուական
թեան արհեստանոցը, նշանակել որպէս
փորձ, ամենաբարձր օրակարձ ունեցող բա-
նող այն մանկագրականներին, որոնք
ցանկութիւն կը յայտնեն շարունակել աշ-
խատանքը վերադառնալ արհեստանոցում:

«Գրեթէ» թերթի խմբագրութիւնը
Պետերբուրգի մի խումբ վրացի ուսանող-
ներից ստացել է հետեւեւ հեռագիրը. —
«Պարտաւ լրջով մեզ Դավաթալի պրօֆ.
Մարքի դէմ ուղղված անխելի յարձակումը:
Դավաթալի այդպիսի վարմունքը անկա-
րող է չը դադարեցնել բոլոր բանիւրեց
մարդկանց: Ստորագրել են ուսանողները՝
Դիփիճէ, Բերիճէ, Շախաճէ և Դադիանի:

Գանձակի Կորինապատի եկ.-ծիս-
կան դպրոցի հոգաբարձութիւնը խնդրում
է մեզ օգնել, որ ցաւակցելով Սիմէոն Բա-
բաքիսեանին, նրա որդի Միքայէլի մահ-
վան առիթով, յայտնում է խորին շնորհա-
կալութիւն, որ նա աչքաթող չարեց աղ-
քատիկ դպրոցը, սովորական սգահացի փո-
խարէն նուիրելով 75 ռուբլի:

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Վերջին սուրհանդակը բերեց մեզ բաւա-
կան զգական նորութիւններ Կ. Պոլսից:
Նախ «Կառափնաս» անունով քաղաքական
և երգեթական մի նոր շարքաթերթի, որի
խմբագրիչ-հրատարակիչն է Արամ Անու-
նեան: Պէտք է ասել, որ պոլսեցիներին առ
հասարակ անդրում է երգեթական թերթը, էջ
որ նա մի տեսակ հայրենիք է Յ. Պարոնյանի:
Օրինակ, հէնց սկզբը «Կալուշ» երգեթական
թերթը անգլիս ժողովրդականութիւն ստա-
ցաւ և պէտք է ասել, որ մեր բոլոր երգեթական
և գլուխական թերթերն մէջ առաջնու-
թեան դպին «Կալուշին» պէտք է յաւա-
կացնել:

Բաւական անդրված է և նոր երգեթական
թերթը՝ «Կառափնաս»:
Պէտք է նկատել, որ երգեթական թեր-
թերը, մասնաւոր «Կալուշը», քիչ էր նը-
պատեցին թերթայայ ժողովրդի սքաւի-
նընակալ փրկիչներին:

Երկրորդ զգական նորութիւնը «Տաւար»
կրօն-եկեղեցական կիսամսնայ հանդէսն
է, որի առաջին երեք համարները ստա-
ցանք երկէջ նոր հանդէսը Կ. Պոլսի հայ հո-
գորական դասի օրդան է և առաջ է եկել
իրեն բնակչիս այն հակակրօնական
և հակա-կրօնական շարժում, որ տե-
ղի ունեցաւ Թիւրքիայում: Նա այս-
պէս է որոշում իր երեւման և գոյութեան
պատճառը:

Արքայի կրօնքը ունի իր պատմու-
թիւնը, արտաքին և ներքին: Արտաքին
պատմութեան առարկայ կը կազմեն հրա-
մանակարգ վարդապետութիւնները (dog-
me), հրապարակային պաշտամունքը, ծե-
սեք և այլն, իսկ ներքին պատմութիւնը
կը գրաւի բուն իսկ կրօնքին հոգիով, իր
խորհուրդներով, իր ներքին կենսով:

Կրօնքը ունի իր իմաստասիրութիւնը,
իրեն աղբիւրը՝ «Վերաբացական» ձեռնարու-
թիւնները:
Ասկից կը հետեւի որ «Տաւար» թերթ
կրօնքից իրան համար պիտի ունե-
նայ մշակելի նիւթերով պէսկոնութիւն
մը՝ կազմուած կրօնագիտական, բարոյա-
գիտական, եկեղեցագիտական, պատմա-
կան, իմաստասիրական, եկեղեցական-
օրէնսդրական, հնարասական, մեկնա-
բանական, ծիսագիտական, ռասկալայիտա-
կան (folklore), բնամասնական, կրօնա-
գիտարեւեստական և այլն գրութիւններէ
կամ ուսումնասիրութիւններէ:

Նոր կրօնական հանդէսը սոված է
խնամքով և ճաշակով: Սկզբում տպագրված
է երկէջ եպիսկոպոս Դուրեանի մի օրհնա-
կան-բանաստեղծական գրութիւնը, որի
պատուիրանն է «Կրօնաթերթի» լուսաւոր
նպատակները պէտք է ըլլայ հաշտ պահել
Աստուծոյ խօսքը մեր բարոյականին հետ:
վասնի զի այդ իմաստասիրութեամբ միայն
պիտի կրնայ «ամօթ չհամարել Դիւս-
տոսի Կենտարանը» որուն պէտք ունինք
յաւիտեանպէս:

Հանդէսի նիւթը բազմազան է: Կայ և մի
թատրական գրութեան՝ Ս. Սահակ Պարթի
կամ Արշակունեաց թագաւորութեան բար-
ձումը՝ ողբերգութիւն:

Գանձանիսներ և կղերի շրջանում նոր
հանդէսը կարող է բաւական տարածում
գտնել և ընթերցանութեան նիւթ տալ
որովհետեւ նա կրօնա-փրկիչօրական-բա-
րոյական բովանդակութիւն ունի: Մինք
միայն մի բան չենք ցանկալի, այն, որ
նոր հանդէսը չը ծառայէ միջոց կղերական
կառաւ ստեղծելու հայ ժողովրդի մէջ:

Ստացանք և Նոր-Նախիջևանում հրատա-
րակվող «Լոյս» գրական-հասարակական շա-
բաթաթերթի առաջին համարը: Խմբագրիչ-
հրատարակիչ Գեորգ Մեխեղեանը հետեւեւ
կերպով է որոշում նոր թերթի գոյութեան
իրաւունքը: Նա գտնում է, որ պատմական
հայ թերթի համար արդէն պատրաստված
է լատարան և յայտնում է, որ իր պատմակ
է մի կողմից լատարանի տեղական (Նոր-
Նախիջևանի) կղերի խորհրդները և բե-
րան հանդիսանալ առաջադէմ և հայութեան
համար շահաւէտ հոսանքներին, միւս կող-
մից՝ կապ հաստատել ըստ Ռուսաստանի
մէջ ցրված հայ գաղթականները միջև:

Չը բաւականանալով այս արդէն բաւա-
կան լայն ծրագրով, շարաթերթից լուս-
նիւն է և այլ մեծամեծ խոստումներ՝ մաս-
նակից անել իր ընթերցողներին ընդհա-
նուր հայկական կենսերին, այդ կենսերի
մասին, տնտեսական և քաղաքական երե-
ւոյթներին հետ: Նա անտես չէ առնելու նաև
ոչ ուսական կենսերն ու գրականութիւնը
և ոչ ընդհանուր մարդկային քաղաքակրթ-
կան առաջընթացութիւնը: Նա լայն է սփռե-
լու ամեն տեղ, ուր կը կարողանայ մուտք
գործել թերթը:

Կարծում ենք, մի գաւառական թերթի
և հասարակութեան դեռ անյայտ խմբագրող-
ների համար խոստումները չափազանց մեծ
են, աւելի լաւ է քիչ խոստանալ և շատ
կատարել, քան շատ խոստանալ և քիչ կա-
տարել:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, 8 յունվարի
Կ. Ն. Բ. Ընկ. Բաթումի վարչու-
թիւնը մեզ տուեք էր մի յանձնարարական
թիֆլիսի կենտրոնական խորհրդի անունով,
որպէս զի մեր Թիֆլիս եկած ատեն մենք
կարող ըլլանք անգլիսութիւն ստանալ ըն-
կերթիւններ: Մինք ներկայացանք թէ
գրաւանակել և թէ նախադասին: Մեզ ա-
ռաջարկեցին սպասել: Մինք սպասեցինք
օրեր, շաբաթներ, և անս այսօր 27 օր է,
որ կը սպասենք: Իսկ օգնութիւն և անգլի-
ցութիւն ոչ մէկ տեղէ միջ չենկաւ: Արդ՝
հարց կուտանք. ինչպէս մեզ այսպան ներդ-
քին, ինչպէս լիտ ու առաջ ուղարկեցինք Մեր
օր մեղքերու համար: Միթէ այս էր պատ-
շաճ մեզ անգլիսութեան փոխարէն: Եթէ
բարեկամական պէտք է մեզ օրմէ, ին-
չպէս կը քաջէ և մի անգլիս մեզ գրա-
կան պատասխան չի տա: Միւս և ինչպէս
է հարկաւոր այդ անկողի ձգտումը:

Չլէթունցի Ռուբին Նոյնութեան

ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԻՎ. ՊԻՊԻԿԱՆԻՆ

Ես այնպէս էի կարծում, թէ մինչև խոս-
տացանա պարզուի լոյս տեսնելը (յուսման
վերջին անպատճառ) այլ ևս ստիպված չեմ
լինի հակահասարակական պատասխանելու:
Բայց ի՞նչ. Պիպիկանը «Սուրհանդէսի» սոյն
1909 թվ. 37-րդ և 38-րդ համարներում
կրկին անգամ այնպիսի խորհրդներ է շոշա-
փում, որ մի քանի խօսքով չը պատասխա-
նել չեմ կարող:

Որքան և հաճելի է ինձ համար ի՞նչ. Պի-
պիկանի նման հակասակաւոր չեմ վիճելը:
որովհետեւ պարզ կերպով երեւում է, որ նա
աշխատում է ամեն կերպ որոշակի ըմբռնել
հակահասարակական պէտք է ասել թէ իր տես-
լքն ասել, այնպէս անհայտնաբերել և նկա-
տել, որ ի՞նչ. Պիպիկանը խորհրդը շատ է
հեռանում իր ընդարձակ պատասխանի մէջ:

Այդպէս օրինակ՝ նրա պատասխանի ամ-
բող առաջին ընդարձակագոյն մասի մէջ
ես չեմ գտնում ոչ մի նախադասութիւն, որ
ուղղված լինէր իմ դէմ: Մի տեղ միայն
նա շեշտում է, որ ես պարզ չեմ խօսում
ծեսերի մասին: Ես պէտք է ասեմ, որ
մինչև այժմ աշխատել եմ, որքան կարելի
է, պարզ խօսել. և որովհետեւ խոստացան
գրքովի մէջ յատկապէս ծեսերի մասին
չափազանց պարզ եմ արտայայտել իմ գա-
ղափարը, ուստի այստեղ աւելորդ եմ հա-
մարում այլ ևս խօսել այդ մասին, և
խնդրում եմ Պիպիկանին այնտեղ կարգա-
լիւն հետաքրքրել խորհրդի մասին:

Թիւրքիայիցութեան տեղից տալ կարող է
Պիպիկանի հետեւեւ նախադասութիւնը.
«Այստեղ ես թոյլ կը տամ ինձ մի փոքրիկ
նկատողութիւն: Հակասութիւնը գոյութիւն
ունեցող եկեղեցական կրօնի և գիտութեան
միջև, դա մի անհրժեշտ փաստ է. Պա-
պիկանի էնցիկլիկան և Միլարուսը (1864
թ.) ուղղված են այժմեան կուլտուրայի
դէմ» և այլն: Այնպէս է դուրս գալիս,
իրեն թէ այդ նախադասութիւնն ուղղված
է իմ դէմ: Բայց իմ գրութեանը կարգա-
ցոյններն, ուրեմն և Պիպիկանին, պէտք է
շատ լաւ յայտնի լինի, որ ես իմ ամբողջ
տեսութիւնը հիմնում եմ հէնց այդ երե-
ւոյթին, այսինքն եկեղեցական կրօնի և
նորագոյն գիտութեան մէջ առաջ եկած
հակասութեան վրա: 1864 թ. Միլարուսն
օրինակ բերելու փոխարէն, Պիպիկանը
կարող էր Գիւստ Ժ. Երկու տարի առաջ
լոյս տեսնող Նոր-Միլարուսն յիշել կա-
թոլիկ մօղեւնիստների դէմ, որ նոր հա-
լածանքներ և հաւատաքնութիւններ
պատճառ դարձաւ:

Ի դուր է Պիպիկանը շարունակ շեշտում
հայոց հոգեւորականութեան տարբեր գա-
տակար լինելն ու առանձին շահեր ունենալը:
Նրա ասածը ճիշդ է լինել, եթէ հայոց
հոգեւորականութեան մէջ մի փոքր կենսը
ու հետաքրքրութիւն լինէր նոյնիսկ զեպի
իրան վերաբերեալ ամենակենսական խնդ-
րներին: Բայց Պիպիկանը պէտք է արդէն
համոզված լինի, որ այդպիսի դատակար-
գային գիտակցութիւն հայ հոգեւորականու-
թեան մէջ չը կայ: Նա մի տարի առաջ
պատմում էր, որ այդ հոգեւորականութիւնն
ինձ կը պատասխանէ. այդ բանը մինչև
այսօր տեղի չունեցաւ և անյայտ է ար-
դեօք այդուհետեւ կը լինի, թէ ոչ: Հայոց
բարձրագոյն հոգեւորականութիւնը չը վախ
մարդու նման այնպէս է վախենում սկզբ-
ունքի խնդրներին, որ չէ համարձակ-
վում մինչև իսկ ձեռք տալ նրան,
թէ սկզբունքի խնդրները յարեցանողնե-
րին ամեն կերպ խորհել և աշխատում,
պարտաւոր զբիւրկով պարտաւոր թողնելով
և այլ վաճառված փորձված միջոցներով:

Սխալվում է Պիպիկանը, կարծելով թէ
հոգեւորականութեան մէջ Բերտոլտը կամ
աւելի ճիշդն ասեմք՝ Բերտոլտի հոգին չը
կայ: Իսկապէս չափազանց պատաս
է Բերտոլտեան հոգին թէ այստեղ և թէ
այնտեղ, եթ

